

גפן לא ננטעת אלא בmino ולא בmino אחר, אך אשה בשרה לא מטעה נטיעות עם איש אחר; מה גפן אין בה הרебה מעז אחר, אף אך אשה בשרה גם כן. ראה מה שקרה: בניך כתימי זיתים. מה זיתים אין עליהם נופלים כל ימות השנה וכולם קשורים נפטן תמיד. אף אך בניך כתימי זיתים סביב לשלוחך. מה כתוב אחריו? הנה כי כן יברך גבר ירא ה'. מה זה הנה כי כן יברך גבר? הנה כי היה ציריך (לחתם)! אלא לרבות דבר אחר אמר שלמדנו זה ממנה, של פל ומן שהשכינה היתה צנואה במקומה בראוי לה בכיבול - בניך כתימי זיתים, אלו ישראל בשוראים בארץ. סביב לשלחך -

אחר שיצאה השכינה וגלו יהודים מעל שלוחם אביהם, והם בין העמים וצוחחים כל יום, ואין מי שישיגם בהם פרט לקב"ה, שפהות (ויראה בו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. וראינו כמה קדושים עליונים מתו בגזרות פקיפות, וכל זה משומע ונש התורה שלא קימו ישראל בשתיו שרוויים בארץ הקודש.

ראה מה כתוב, (דברים כח) מחת אשר לא עבדת את ה' אללהך בשמה וב טוב לבב מרוב כל. פסוק זה הוא סוד. מחת אשר לא עבדת בשמה, בזמנ שפהנים היו מוקבים גורנות ונולות, וזה היא בשמה. וב טוב לבב - אלו הלוים. מרוב כל - אלו ישראל שני אמצעיים בינויהם ונתלו ברכות מכל האגדים,

בגפן, מה גפן לא אנתטעה אלא בזינה ולא בזינה אחרת. אך אתה דבשרא לא תעבד נטיען בבר נש אחרת. מה גפן לא אית בית רכיבה מאילנא אחרת, אוף וכי אתה דבשרא חבי נמי.

חמי מה אגרה, (דף קטו ע"א) בניך כתימי זיתים לא נפליך טרפייהו כל יומי שטא וכלהו קשוריין (ניא נסידי) תדר, אוף וכי בניך כתימי זיתים סביב לשלחך. מה כתיב בתורה הנה כי כן יברך גבר ירא יי'. מי הנה כי כן יברך גבר. הנה כן מיבעי ליה. אלא לאסגאה מלאה אחרת דאוליפנא דאמינה, דכל זמנה דשכינתא הוה אגניעא באחרה פרקה חזי לה בכבול בניך כתימי זיתים אלין ישראאל כד שראן בארץ. סביב לשלחך. דאכלי ושתחאן וקרביין גורניין וחדרן קמי קדשא בריך הו, ומתקברך עלאיין ומפאיין בגנייהו.

לבדך דשכינתא נפקת, אתה יהוד ישראל מועל פתורה דאבותהון ותבו בגין עממייא ואזהרין כל יומא ולית דאשכח בהו בר קדשא בריך הוא דכתיב (ויקרא כט) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. וחייבן פמה קדישין עלאיין מיתו בגזירות פקיפין, וכל דა בגין עונשא דאוריתא דלא קיימו ישראאל כד הוו שראן בארץ קדישא.

חמי מה כתיב, (דברים כח) מחת אשר לא עבדת את יי' אללהך בשמה וב טוב לבב מרוב כל. hei קרא איה ר' ר' ר' מחת אשר לא עבדת בשמה, בזמנ דכינוי הו גרבין גורניין ועליזן וקדא היא בשמה. וב טוב לבב, אלין ליוא. מרוב כל, אלו ישראל דהוו אמצעיים בגיןיהו ונטלי ברכאן מכל טריין. דכתיב,

שפטוב (ישעה ט) הרבית הגוי לו הגדלת השמחה. אלו הכהנים. שמחו לפניך בשמחת בקציר, אלו ילו ישראל שהקדוש ברוך הוא ברך להם את טובותה השדרה ונוננים מועלן מן הכל. כאמור יגלו בחלקם שלל - אלו לויים שנוטלים מעשר מתוך הגרן.

דבר אחר הרבית הגוי - אלו ישראל שאמונה הקדוש ברוך הוא עליהם כראוי. לו הגדלת השמחה - זהה דרגת הראש העליון של אברהם שנשבך בה, שהוא גדול, וחדרה נמצאת בו. שמחו לפניך - בשעה שעולים להרבך בך. בשמחת בקציר - זו הכנסת ישראל ששמחת בקציר היא שללה. כאמור יגלו בחלקם שלל - כאמור יגלו אלו אשר האבות והמרכבות למטה בזמן שמלחקים שלל וטורפים טרף בראשית הכל.

רבי יהודה פתח ואמר, (טהילים קיט) עת לעשות לה הפרו תורתך. מה זה עת לעשות לה? אלא הרי פרשוויה, אבל עת - זו נסנת ישראל שנקרעת עת, כמו שנאמר (יירא ט) ואיל יבא בכל עת אל הקדש. מה זה ואיל יבא בכל עת? כמו שנאמר (משלי י) לשمرך מאשה זרה. וזהו (יירא י) ויקריבו ליה זרה. וכא הוא (יירא י) ויקריבו לפני יי אש זרה וגוי. ומאי טעמא עת. בגין דאית לה עת וזמן לכל לחתוך לחיות מאירה ולהתחרב כראוי, כמו שנאמר (טהילים ט) ואני תפלו לך ה' עת רצון.

לעשות לה, כמו שפטוב (טהילים ב-ח) ויעש דוד מי שמשתדל בתורה אבל עשה ותקן את העת הזאת לחבר אומה עם הקדוש ברוך הוא (תפארת). וכל כך לפקה? משום שהפרו תורתך. ואילו לא הפרו תורתך לא אשפה

(ישעה ט) הרבית הגוי לו הגדלת השמחה. אלא בנהני. שמחו לפניך בשמחת בקציר, אלו יישראל דקדשא בריך הוא בריך לון עבורה דמקלא ויהבי מעשרה מפלא. כאמור יגלו בחלקם שלל. אלא ליאי דנטלא מעשרה מגו אדרא.

דבר אחר הרבית הגוי. אלא ישראלי דמהימנתא דקדשא בריך הוא עלייהו כראוי. לו הגדלת השמחה, דאייה דראגא רישא עלאה דאברהם דאתדבק בה, דאייה גדוֹל ויחדוה ביה אשפה.

שמחו לפניך, (דף קטו ע"ב) בשעתא דסלקין לאתדבקא בך. בשמחת בקציר, דאייה כנסת ישראל דשמחת בקציר דיליה היה. כאמור יגלו בחלקם שלל. כאמור יגלו, אלא חילין ורתוין לתפא בזמנא דמלקי שאל וטרפי טרפא בראשיתה דכלא.

רבי יהודה פתח ואמר, (טהילים קיט) עת לעשות ליה הפרו תורתך. עת לעשות ליה מה. אלא הוא אוקמה. אבל עת, דאייה כנסת ישראל דאקרי עת. כמה דאת אמר, (יירא ט) ואיל יבא בכל עת אל הקדש. מי ואיל יבא בכל עת. כמה דאת אמר, (משלי י) לשمرך מאשה זרה. וכן הוא (יירא י) ויקריבו לפני יי אש זרה וגוי. ומאי טעמא עת. בגין דאית לה עת וזמן לכל לא קרבא לאתנחרא לאתחברא כראוי יאות. כמה דאת אמר, (טהילים ט) ואני תפלו לך יי עת רצון.

לעשות ליה כמה דכתיב, (טהילים ב-ח) ויעש דוד שם. אבל מאן דאשטל באורייתא בגין עביד ומגן פאי עת לחברא לה בקדשא בריך הוא. וכל כך למה בגין דהפרו תורתך, דאיילו לא הפרו תורתך לא אשפה